קלז א מיי פט"ו מהלי שגגות הלכה א סמג עשין ריו: קלח ב מיי שם פ"ו הלכה

קלוז ב מיי שם פיין הכנה ג: קלט ג מיי שם הלכה ב: ד [מיי פייג מהלי עייו הל"ד טוש"ע ייד סיי קלמ סעי ג]: קט ה ו ז מיי פייו מהלי

שגגות הלכה א: קמא ח מיי׳ שם הלכה ד:

מוסף רש"י ואי לא קבליה עליה באלוה לא כלום הוא.

דכיון דלא נעשה לשם עבודת כוכבים, השתחואה דידיה לאו כלום היא ירריחות ז) הבערה (כריתות ז.). הבערה ללאו יצאה. שהיתה נכלל לא תעשה כל מלאכה, חזרה יהוציאה מכללו ופרנו בה לאו לעצמה, לומר לך ב אלא בלאו זה לבדו ופחחים ה: וכעי"ז יבמות ו: ולעיל לה:) שאין חייבין עליה כרת וסקילה כשאר מלאכות אלא לחלק יצאה. שלא תאמ אינו חייב סקילה עד שיחלל שבת בכל מלאכות, לכך ילתה הבערה מן הכלל לחלק, מה הבערה מיוחדת שהיא אב מלאכה וחייב עליה כרת וסקילה בפני עלמה, אף כל שהיא אב מלאכה (יבמות ז:) או: שלא תאמר העושה ארבעה או חמשה אבות מלאכות בשוגג אינו חייב אלא אחת, דהא חד לאו איכא בכולהו וחד כרת, לפיכך פרט בה בפני עצמה להקיש אליה, מה היא מיוחדת וחייבין עליה לעלמה כו' (פסחים ה: וכעי״ז לעיל לה:)**. ועשה** וכעי״ז לעיל לה:)**. ועשה** מאחת מהנה. האמור לענין מטאות, הוה ליה למכתב ועשה אחת ולשתוק, אייתר ליה שארא, מ"ם דמאחת וכל תיבת מהנה לדרשה ודרוש הכי פעמים סכל מעשה עבירותיו חשוב אחת ופעמים שהוא קרוי הנה לשון רבים (שבת ע.). מאי טעמא דר' יוסי. כלומר מאי דריש ביה, דאכמי מ' דמהנה ומ' דמאחת למאי אתא (שם). אחת מאחת הנה מהנה. אחת הוה ליה למכתב וכתיב מאחת, וכן נמי הנה הוה ליה למכתב וכתב מהנה. הכי, פעמים אחת שהוא הנה. שבת אחת לבדו הוא מחלל ויש כאן חטאות הרבה, דאזלי בתר מלאכות, ופנותים הנה שהיא אחת. ופעניים היכה עם היהות, מלאכות הרבה עשה ואינו חייב אלא אחת, דבהנך תרי גווני איכא למשמע ועשה אחם וחייב הנה ואיכא מחת וחייב הנה ואיכא למימר נמי הכי ועשה אחת סנה, עשייתו הוי אחת אט"פ שהן הנה ומ"ם יתירה לרבות שהכותב שם משמעון, דאע"ג שנחכוין לעשות תיבה גדולה, הואיל ושתי אותיות הראשונות שם במקום אחר הן חייב, והיינו מאחת, מקנת המלאכה ולא כולה, חייב חטאת שם מהנה תולדות. לרבות תולדות, כלומר היולאות מן האבות (וווח נו:). אחת (שם שור. אווו שוריא הנה. דאמרן שחייב על כל אחת ואחת מאי היא, כגון שעשאן בזדון שבת ושגגת מלאכות, דאיכא שגגות טוכל (שם). הנה שהיא אחת. דלמתן פעמים שחייב לחת על כולן מלי היא, כגון שגגת שבת וודון

ואי לא קבליה עליה באלוה. אלא לכבוד המלך השתחוה לו לא כלום הוא דהא לא אכוין לשם עבודת כוכבים: אלא לאו. שעבד עבודת כוכבים מאהבה ומיראת אדם כסבור שמותר לעשות והאי אומר מותר כי האי גוולא דידע ליה לאיסור עבודת כוכבים בכל עבודות שלה לאו העלם דבר קרי לה אע"פ שנעלם ממנו איסור אהבה ויראה שאין זו מגוף האיסור אלא א"כ נעלם ממנו עיקר עבודת כוכבים באחת מעבודותיה כסבור שעבודה זו מותר לה: ורבא אמר לך. לא הוי שגגת מעשה הכי אלא באומר מותר לעבוד עבודת כוכבים כסבור אין

ובריא אמר [לך] לא באומר מותר.
ובריא הגולין (ממות דף ז.
ושס) דממעט רבא מבשגגה פרט
לאומר מותר התם גרס רבה דעני
אביי בתריה אי נמי גבי גלות טובא
אביי בתריה אי נמי גבי גלות טובא
דר' יוםי. בפ' כלל גדול (שפת ד' עני)
פ"ה דאכתי מ"ם דמאחת ומ"ם
דמהנה למאי אתו ולשון מ"ט לא
משמע כן ויש לפרש מ"ט דר' יוסי
הא לשמעון ולשם משמעון לאבות
ולמולדות אילטרין ומפרש משום
דאסמכינהו אהדדי דרשינן נמי אחת
שהיא הנה והנה שהיא אחת:

ואי לא קבליה עליה באלוה לא כלום הוא אלא לאו מאהבה ומיראה ורבא אמר לך לא באומר מותר אומר מותר היינו העלם דבר באומר מותר לגמרי העלם דבר "קיום מקצת ובישול מקצת "תני רבי זכאי קמיה דרבי יוחנן זיבח וקישר וניסך "והשתחוה בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אמר ליה "פוק תני לברא אמר רבי אבא הא דאמר ר' זכאי מחלוקת ר' יוסי ורבי נתן דתניא "הבערה מחלוקת ר' יוסי ורבי נתן דתניא "הבערה ללאו יצאה דברי רבי יוסי ורבי נתן אומר לחלק יצאה למאן דאמר הבערה ללאו יצאה השתחואה (ש) נמי ללאו יצאה למ"ר הבערה לחלק יצאה השתחואה נמי לחלק יצאה השתחואה עד כאן הבערה לחלק יצאה השתחואה עד כאן הצאה מתקיף לה רב יוסף דילמא עד כאן יצאה מתקיף לה רב יוסף דילמא עד כאן יצאה מתקיף לה רב יוסף דילמא עד כאן

יצאה מתקיף לה רב יוסף דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם הבערה ללאו יצאה דנפקא ליה חילוק מלאכות ימאחת מהנה סדתניא ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת י על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת יוא"ר יונתן מאי מעמא דרבי יוםי דכתיב ועשה מאחת מהנה אחת מאחת הנה מהנה אחת שהיא הנה והנה שהיא אחת אחת שמעון מאחת שם משמעון הנה אבות מהנה תולדות אחת שהיא הנה יזדון שבת ושנגות מלאכות הנה שהיא אחת ישגגת שבת וזדון מלאכות אבל הכא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי דכולי עלמא השתחואה לחלק יצאה חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי תיפוק ליה מאחת מהנה אחת זביחה מאחת סימן אחד הנה אבות זיבוח קיטור ניסוך והשתחואה מהנה תולדות ישבר מקל לפניה יאחת שהיא הנה זדון עבודת כוכבים ושנגת עבודות הנה שהיא אחת ישגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות האי שגגת עבודת כוכבים היכי דמי אי קסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא דחזא אנדרטא וסגיד ליה אי קבליה עליה מויד הוא אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא מאהבה ומיראה הניחא לאביי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פמור מאי איכא למימר יאלא באומר מותר תפשום ״דבעא מיניה רבא מרב נחמן העלם זה וזה בידו מהו תיפשום ידאינו חייב אלא אחת הא לא קשיא ותפשוט ומי מצית מוקמת להני קראי בעבודת כוכבים דאילו הכא כתיב במשיח פר ובנשיא שעיר וביחיד כשבה ושעירה ואילו בעבודת כוכבים תנן ושוין שבשעירה כיחיד ®ותו לא מידי כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר

ומחטאת אפקה הלכך לא משכחת קרא בעבודת כוכבים לחלק: מאחת מהנה. גבי חטאת כתיב פעתים שחייב חטאת אחת על כולן כגון שוגג בשבת כסבור אין היום שבת אבל יודע היה שכל תלאכות שהוא עושה אסורות בשבת מביא קרבן אחד דחדא שגגה היא ופעמים שחייב על כל אחד ואחד כגון שהזיד בשבת ויודע שהוא שבת היום ויש שבת בתורה ושגג במלאכות שלא היה יודע שהמלאכות הללו אסורות אלא מלאכות אחרות חייב על כל אחת ואחת שיש כאן שגגות הרבה: ר' יונתן מפרש טעמא דר' יוסי היכי משמע ליה האי מהאי קרא: **ועשה מאחת מהנה**. הוה ליה למכתב ועשה אחת מהנה אי נמי ועשה מהנה אי נמי ועשה אחת ולישתוק מדכתבינהו הכי ש"מ למדרש כל חד וחד לחודה לחייבו על אחת ועל מאחת כלומר מקצת העבירה על הנה ועל מהנה כדמפרש הנה אבות מהנה תולדות. ולמדרשינהו נמי כי הדדי הכי מדסמכי להדדי: **אחת שהיא הנה**. כלומר פעמים שהוא חייב על מצוה אחת חטאות הרבה והנה שהיא אחת פעמים שאינו חייב אלא אחת על מצוח הרבה והכי משמע מאחת מחייב הנה מהנה מחייב אחת מדכתיב מ׳ יתירא. והשתא מפרש לה אחת כשעשה עבירה שלימה שנתכוין לכתוב שמעון וכתבו כולו מאחת על מקאמו נמי מחייב כגון נתכוין לכתוב שמעון ולה כתב אלה שתי אותיות חייב. ולהכי נקט שמעון משום דשתי אותיות ראשונות הוו להו שם במקום אחר כגון שם בן נח וה"ה גד מגדיאל דן מדניאל אבל נתכוין לכתוב שם אחר כגון נפתלי ולא כתב ממנו אלא שתי אותיות לא מיחייב שאין כאן מלאכה בשום מקום: מהנה **סולדות.** דנפקא לן מדדמי להו לאבות והיינו מהנה כלומר מן הדומות להם: אחם שהיא הנה. דאמרן לעיל פעמים שמחחייב על כל אחת ואחת דהיינו על אחת הנה על מלוה אחת כמה חטאות כגון עושה מלאכות הרבה בזדון שבת ושגגות מלאכות כדפרישית לעיל דיש כאן שגגות הרבה: שגגם שבם וודון מלאכום. יודע שמלאכות הללו אסורות בשבת אבל כסבור אין שבת היום כולה חדא שגגה היא: דכולי עלמה נחלק יצחה. דהכל מודים דכל היוצא מן הכלל ללמד על הכלל כלו יצא אי לא נפקא לן מדוכתא אחריתי ומשום הכי אמר ליה פוק תני לברא דאפילו לרבי יוסי חייב על כל אחת ואחת: **סיפוק לי מאחת מהנה**. לרבי אבא פריך נהי דמתניתין רבי יוסי היא דהשתחואה ללאו ילאה מיהו תיפוק לן דחייב על כל אחת ואחת מהנה כדנפקא ליה לרבי יוסי בשבת דהא האי קרא גבי חטאת סתמא כתיב ונדרשיה נמי בעבודת כוכבים הכי אתת ועשה אחת שעשה עבודה שלימה כגון זבוח מאחת ועשה מאחת כגון שחט סימן אחד לעבודת כוכבים דאשכחן ליה הכשר גבי חטאת העוף בפנים: שבר מקל לפניה. לשם עבודת כוכבים דדתי לשחיטה ששובר מפרקתה וכגון דדרכה לעובדה במקל כדאמרינן במס' עבודת כוכבים בפ' ר' ישמעאל _{(דף וא}.) עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל שבר מקל לפניה חייב: אתם שהיא הנה. פעמים שהוא חייב על עבודה אחת חטאות הרבה כגון שעבד עבודות הרבה: בודון עבודת לוכנים ושגגת עבודות. דיודע שעבודת כוכבים אסורה בזבוח אבל כסבור שמוחר לקטר ולנסך ולהשתחוות: האי שגגה עבודת כוכבים היכי דמי. כלותר היכי מתוקם קרא בעבודת כוכבים הא לא משכחת לה שגגת עבודת כוכבים בזדון עבודות הלכך לא נפקא לן בעבודת כוכבים חלוק מלאכות מהכח: אלא מאהבה ומיראה. יודע שאסורה עבודת כוכבים בעבודות הללו אבל שגג בכך כסבור שאין עבודת כוכבים בתורה מאהבה ומיראת אדם והוי כשגגת עבודת כוכבים חדון עבודות דמחייב חדא: אלא באומר מותר. כסבור אין עבודת כוכבים בתורה ונהי דלא הוי שגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות אלא שגגת זה וזה מיהו קרא דקאמר הנה שהיא אחת בהכי מוקים לה: דבעא מיניה רבא מרב נחמן. במסכת שבת פרק כלל גדול (דף ע:): ל**הני קראי.** האי אחת והאי הנה: ו**אילו בעבודם כוכבים (סנן) [סניא].** לעיל [סא:] ושוין רבי וחכמים שכהן משיח בשעירה כיחיד: **וחו לא מידי**. ליכא לשנויי מידי הלכך לא נפקא לן חלוק מלאכות בעבודת כוכבים מהכא אלא מהשתחואה כאתקפתא דרב יוסף. והא דרבי זכאי דפטר לה בחדא נפקא (לקמן דף סג.) מלא מעבדם הכחוב עשאן עבודה אחת:

א) שבת עב:, כל) [ע" מוס׳ לקמן סג. ד"ה א"ר אמ",
 ג) קשבת קו. ח"ב, גז" לעיל לכי בצהע ע. יבמות ו: [ודף לב כריתות כ:], כז שבת ע.
 ג' בכריתות ב., ל) פבשבת אימות אות אותה אותה אותה אותה ובשבת ע: חשיב,
 ז) [שבת ע: חשיב,
 ז) [שבת ע: חשיב,
 ע) [ש"ע תוס׳ מכות ז: "מ"ל,
 ע) [ש"ע תוס׳ מכות ז: "מ"ל,
 ד"ה אלה פרט וחוס׳ שבת

תורה אור השלם 1. דַּבּר אֶל בְּנֵי יִשְּׂרְאַל לַאמר נְפָשׁ פּי תְחָטָא בְשְׁנְגָה מִכּל מְצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר לֹא תַעְשֶׁינְה וְעָשָׁה מַאַחַת מַתַּנְה: ניינרא ד. ב

עב: ד"ה באומר]:,

הגהות הב"ח (מ) גם' השתחוואה נמי ללמו וכו' השתחוואה נמי

לחלק:

מאבות מלאכות הנעשית במשכן . וחייב עליה הכתוב בפני עלמו שפרט לה לבדה אף כל שהוא אב מלאכה אם עשאן בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת דכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עלמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא: השתחוחה נמי ללחו יצחה. לקמן (דף סג.) אמר שלש השתחואות נאמרו באזהרת עבודת כוכבים אחת לשלא כדרכה לכדאמרן לעיל [ס:] אזהרה מניין ת"ל לה תשתחוה והחת לכדרכה ואחת לחלק מה השתחואה מיוחדת מעשה לעלמו וחייב עליה בעלמה אף כל עבודה ועבודה בשוגג חייב עליה חטאת לעצמה. ותנא דר' זכאי סבירא ליה כר' יוסי דההוא השתחואה יתירא לאו לחלק יצאה אלא ללמד עליה שהיא בלאו ולא בכרת ואין חטאת על שגגתה ואע"פ שחייבין עליה מיתה דהא גבי סקילה כתיב

(דברים יז) וישתחו להם מיהו מכרת

טבודה כוכביה בחורה: אומר מותר

היינו העלם דבר. ובהא אפילו רבנן

מודו: ומשני אומר מותר דקאמינא

היינו דקא עקר לה לגמרי: העלם

דבר קיום מקלת ובטול מקלת. כגון

יש עבודת כוכבים בתורה שלא לזבוח

ושלא לקטר אבל המשתחוה מותר:

אינו חייב אלא אחת. וכל עבודותיה

באזהרה אחת הן לא תעבדם (שמות

ס הלכך אין כאן חלוק חטאות: פוק

מני לברת. דטעות הוא ולקמן

מפרש טעמא: הבערה. שילאה

מכלל לא תעשה כל מלאכה (שם)

דשבת: ללחו יצחה. להוליחה מחומרי

שאר מלאכות וללמד עליה שאינה לא

בכרת ולא במיתה אלא בלאו: לחלק.

לחלוק ולומר לך מה זו מיוחדת שהיא

הכלי מלאטוס, דיודע שהמלאטוס. אלי שהמלאטוס שהו. העלם זה וזה בידו. שבת ומלאטוס, מהו. חייב אחת על כולן או על כל אחת ואחת (שם). ותו לא מידי. אין לדון אחר דבר זה (טובה דו:) תו ליכא לאקשויי מידי (ערובין קג:) אין להשיב על כך (יבמות דמ. קדושין בא:) אין להקשום על דבר זה (עידו בג. סד.) אין להקטיט בדבר זה (לקמן סו:).